

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА КОДЕКСА НА ТРУДА

В сила от 01.01.1987 г.

Обн., ДВ, бр. 26 от 1.04.1986 г. и бр. 27 от 4.04.1986 г., доп., бр. 6 от 22.01.1988 г., изм. и доп., бр. 21 от 13.03.1990 г., изм., бр. 30 от 13.04.1990 г., в сила от 13.04.1990 г., бр. 94 от 23.11.1990 г., бр. 27 от 5.04.1991 г., в сила от 5.04.1991 г., доп., бр. 32 от 23.04.1991 г., изм., бр. 104 от 17.12.1991 г., в сила от 17.12.1991 г., доп., бр. 23 от 19.03.1992 г., изм. и доп., бр. 26 от 31.03.1992 г., доп., бр. 88 от 30.10.1992 г., изм. и доп., бр. 100 от 10.12.1992 г., в сила от 1.01.1993 г.; Решение № 12 на Конституционния съд на РБ от 20.07.1995 г. - бр. 69 от 4.08.1995 г.; доп., бр. 87 от 29.09.1995 г., изм. и доп., бр. 2 от 5.01.1996 г., изм., бр. 12 от 9.02.1996 г., изм. и доп., бр. 28 от 2.04.1996 г., изм., бр. 124 от 23.12.1997 г., доп., бр. 22 от 24.02.1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд на РБ от 30.04.1998 г. - бр. 52 от 8.05.1998 г.; доп., бр. 56 от 19.05.1998 г., бр. 83 от 21.07.1998 г., бр. 108 от 15.09.1998 г., изм. и доп., бр. 133 от 11.11.1998 г., бр. 51 от 4.06.1999 г., доп., бр. 67 от 27.07.1999 г., в сила от 28.08.1999 г., изм., бр. 110 от 17.12.1999 г., в сила от 1.01.2000 г., изм. и доп., бр. 25 от 16.03.2001 г., в сила от 31.03.2001 г., изм., бр. 1 от 4.01.2002 г., бр. 105 от 8.11.2002 г., изм. и доп., бр. 120 от 29.12.2002 г., бр. 18 от 25.02.2003 г., изм., бр. 86 от 30.09.2003 г., в сила от 1.01.2004 г., изм. и доп., бр. 95 от 28.10.2003 г., бр. 52 от 18.06.2004 г., в сила от 1.08.2004 г., бр. 19 от 1.03.2005 г., изм., бр. 27 от 29.03.2005 г., доп., бр. 46 от 3.06.2005 г., изм., бр. 76 от 20.09.2005 г., в сила от 1.01.2007 г., изм. и доп., бр. 83 от 18.10.2005 г., изм., бр. 105 от 29.12.2005 г., в сила от 1.01.2006 г., изм. и доп., бр. 24 от 21.03.2006 г., изм., бр. 30 от 11.04.2006 г., в сила от 12.07.2006 г., изм. и доп., бр. 48 от 13.06.2006 г., в сила от 1.07.2006 г., бр. 57 от 14.07.2006 г., в сила от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз - 1.01.2007 г., бр. 68 от 22.08.2006 г., в сила от 1.01.2007 г., изм., бр. 75 от 12.09.2006 г., изм. и доп., бр. 102 от 19.12.2006 г., доп., бр. 105 от 22.12.2006 г., в сила от 1.01.2007 г., изм., бр. 40 от 18.05.2007 г., бр. 46 от 12.06.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., бр. 59 от 20.07.2007 г., в сила от 1.03.2008 г., бр. 64 от 7.08.2007 г., доп., бр. 104 от 11.12.2007 г., изм. и доп., бр. 43 от 29.04.2008 г., бр. 94 от 31.10.2008 г., в сила от 1.01.2009 г., бр. 108 от 19.12.2008 г., бр. 109 от 23.12.2008 г., в сила от 2.01.2009 г., изм., бр. 35 от 12.05.2009 г., в сила от 12.05.2009 г., бр. 41 от 2.06.2009 г., в сила от 1.07.2009 г., изм. и доп., бр. 103 от 29.12.2009 г., в сила от 29.12.2009 г., бр. 15 от 23.02.2010 г., доп., бр. 46 от 18.06.2010 г., в сила от 18.06.2010 г., изм. и доп., бр. 58 от 30.07.2010 г., в сила от 30.07.2010 г., доп., бр. 77 от 1.10.2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд на РБ от 11.11.2010 г. - бр. 91 от 19.11.2010 г.; изм. и доп., бр. 100 от 21.12.2010 г., в сила от 1.01.2011 г., изм., бр. 101 от 28.12.2010 г., изм. и доп., бр. 18 от 1.03.2011 г., в сила от 1.03.2011 г., доп., бр. 33 от 26.04.2011 г., изм. и доп., бр. 61 от 9.08.2011 г., бр. 82 от 21.10.2011 г., бр. 7 от 24.01.2012 г., бр. 15 от 21.02.2012 г., изм., бр. 20 от 9.03.2012 г., в сила от 10.06.2012 г., изм. и доп., бр. 38 от 18.05.2012 г., в сила от 1.07.2012 г.; Решение № 7 на Конституционния съд на РБ от 19.06.2012 г. - бр. 49 от 29.06.2012 г.; изм., бр. 77 от 9.10.2012 г., в сила от 9.10.2012 г., доп., бр. 82 от 26.10.2012 г., изм., бр. 15 от 15.02.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., доп., бр. 104 от 3.12.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 1 от

3.01.2014 г., в сила от 1.01.2014 г., изм. и доп., бр. 27 от 25.03.2014 г., бр. 61 от 25.07.2014 г.

§1. В чл. 222. се създава нова ал. 4 със следното съдържание : (4) При прекратяване на трудовото правоотношение поради пенсиониране на работник или служител, който заема педагогическа длъжност в системата на образованието, същият има право на обезщетение от работодателя в размер брутно му трудово възнаграждение за толкова месеца, колкото години педагогически стаж е придобил. Обезщетение по тази алинея може да се изплаща само веднъж.

§2. Чл. 222. ал. 4 влиза в сила от 01 януари 2015 г.

София, 27.10.2014 г.

ВНОСИТЕЛИ:

МОТИВИ

към

Закон за изменение и допълнение на

Кодекса на труда

Никога в българската история професията на учителите не е била в толкова принижена - и като заплащане, и като материални условия за работа, и като престиж в обществото. Масова практика сред кандидат-студентите е да поставят педагогическите специалности като последна алтернатива за придобиване на висше образование. Голяма рядкост е добър студент да избере учителското поприще. Причините за това са както материални, така и от ценностен характер. Учителите са лишени от възрожденския ореол на уважавани членове на обществото, първенци и водачи в неговото развитие, стожери на националния дух и единението на нацията. Не е за учудване, че учителската професия стремително застарява, все повече училища се затрудняват в привличането на специалисти, а качеството на българското образование рязко пропада и заплашва нацията ни да потъне в неграмотност. Всичките тези процеси наблюдаваме на фона на катастрофална демографска картина и още по-ужасяваща перспектива за развитието на българския народ, който е на последните места в Европейския съюз по заделени средства за иновации, наука, образование и квалификация. България на практика се е самоизключила от европейските хоризонти за формиране на икономика, базирана на *„устойчив, интелигентен и приобщаващ растеж“* (Стратегия 2020) и се подготвя в следващите десетилетия окончателно да се превърне в суровинен придатък към цивилизования свят, лишена от най-голямото си съкровище: младите хора, носители на стремежа към подобряване на качеството на живота.

Предприемането на законодателни действия, които да направят учителското поприще по-привлекателно, да възродят престижа на тази благородна професия, като ѝ признаят поне малка част от заслугите за изграждането на нацията, е важна стъпка както за опазване на българския народ чрез засилване на неговите възможности за осъзнаване и възпитаване на културна идентичност, така и за осигуряване на възможно по-добър човешки потенциал в

стратегически важната и определяща сфера на образованието. Учителите заемат положение в обществото, което без колебание можем да окажем като такова от значение за националната сигурност - в условията на изтичащия вече трето десетилетие български демографски потенциал, нечувана депрофесионализация и зачеркване на цели сектори от българския стопански живот. В последните десетилетия България до голяма степен загуби своите шансове за изграждане на икономика, базирана на конкурентоспособна индустрия; днес България е на път да пропусне и последните си шансове да осмисли живота на отиващите си поколения учители, разрушавайки по този начин всяка възможност за осигуряване на бъдеще, различно от това на евтината работна ръка-придатък на чужди капиталови интереси. Предложеният законопроект е скромнен опит за съпротива срещу това разоряване.

София, 27.10.2014 г.

ВНОСИТЕЛИ: